

Nr 640.

Av herr **Kollberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 255, med förslag till förordning om ändrad lydelse av 2 § 1 mom. förordningen den 8 juni 1923 (nr 155) angående omsättnings- och utskänkningsskatt å spritdrycker, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen nr 255 har föreslagits, bland annat, sådan ändring av den vid varuskatteförordningen fogade varuförteckningen, att varuskatten å choklad- och konfektyrvaror, vilken för närvarande utgår efter 60 % av beskattningsvärdet, från och med den 1 december 1950 skall med visst undantag utgå efter 80 % av samma värde.

I propositionen anges, att vissa försäljningstekniska skäl tala för att skatteskärpningarna böra träda i tillämpning redan den 1 december. Vilka försäljningstekniska skäl som i fråga om chokladvaror ansetts tala härför är mig obekant. Säkert är emellertid att det ur flera synpunkter vore synnerligen olägligt för såväl fabrikanter som handlande om skatteskärpningen rörande dessa varor komme att träda i kraft just då.

Leveranserna från fabrikena nå med hänsyn till julhandeln sin kulmen under de sista veckorna i november och de första veckorna i december. Det är uppenbarligen förenat med stora svårigheter för fabrikanterna att lägga om hela debiteringssystemet mitt i denna försäljningsrush. Fabrikanterna skulle dessutom bli utsatta för mycket starka påtryckningar från handlandenas sida att fullgöra leveranserna före den 1 december, vilket icke skulle undgå att förorsaka en svår belastning av deras produktionsapparat. Stark irritation i förhållandet mellan fabrikanter och handlande skulle icke kunna undvikas, då somliga handlande skulle för sin julhandel erhålla chokladvarorna till det lägre priset före den 1 december, under det att andra, som stå senare i tur för leverans, skulle bli tvingade att betala det högre pris som föranledes av skatteskärpningen.

Motsvarande irritationsanledningar skulle komma till uttryck olika handlande emellan. Den ena handlanden skulle vara i stånd att tillhandahålla chokladvaror under julhandeln till de gamla priserna under det att den andre skulle nödgas uttaga de högre nya priserna. Detta förhållande skulle också för allmänheten te sig tämligen oegentligt. Lika litet tilltalande skulle det vara om de handlande, som fått sina varor till de gamla priserna, vid sin utförsäljning tillämpade de högre av skatteskärpningen föranledda priserna.

Det måste vara angeläget att icke beskattningsåtgärderna i så hög grad,

som här måste bliva fallet om skatteskärpningen genomföres från och med den 1 december, snedvrida produktionsförhållandena inom fabrikationen och konkurrensförhållandena inom handeln. Denna effekt av skärpningen skulle i allt väsentligt kunna undvikas, om dess ikraftträdande framflyttades till årsskiftet, då julhandeln är över och då handlandenas lager i regel äro i det närmaste tömda.

De här framhållna olägenheterna äro undanröjda såvitt angår den samtidigt föreslagna skattehöjningen på spritdrycker, i det att för spritdryckerna stadgats särskild skatteskyldighet beträffande lager som innehaves av personer som fått tillstånd till utskänkning av sådana drycker. Motsvarande anordning är av tekniska skäl utesluten i fråga om chokladvaror.

Den minskning i skatt, som skulle bli följden av en framflyttning av bestämmelsernas ikraftträdande, skulle säkerligen bli ganska ringa, då som ovan sagts en stor del av chokladvarorna för julhandeln levereras före den 1 december.

På grund av vad nu anförts får jag hemställa,

att riksdagen vid antagande av förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 25 maj 1941 om varuskatt fogade varuförteckningen måtte bestämma att förordningen skall träda i kraft den 1 januari 1951.

Stockholm den 31 oktober 1950.

Gustaf Kollberg.
